

Mary Mac Hout

Ewout van Roon

Een vrouw met een houten poot ging naar zee
en mocht als een lichtmatroos met 't schip mee.
Mary sloeg een kruis en ging in het kombuis.
Ze maakte spek en bonen als thuis.
Na drie reizen op de zee was het op.
Ze gooide de pannen in't ruime sop.
Mary bleef lang boos en werd zo volmatroos.
Ze trok de touwen strakker of loos.

Mary Mac Hout, Mary, Mary.
Mary Mac Hout, Mary, Mary Mac Hout.

De stuurman zag haar als zijn roversbuit
en trok bij haar wat van haar kleren uit.
Mary lachte bloot en trok haar houten poot.
Ze sloeg hem daarmee faliekant dood.
De stuurman ging daardoor dus van ons heen
als slachtoffer van Mary's houten been.
Mary vloekte rauw, de kapitein in rouw.
Ze monsterde als stuurmansvrouw.

Mary Mac Hout, Mary, Mary.
Mary Mac Hout, Mary, Mary Mac Hout.

Bij nacht en bij ontij en in het tuig,
geen storm of geen zee was haar ooit te ruig.
Mary was heel puur en werkte met veel vuur.
Ze gaf haar schip en mannen stuur.
De kapitein werd oud. Zijn hart begaft.
Hij kreeg zo het eervolle zeemansgraf.
Mary nam de vlag en nam ook het gezag.
De was kapitein vanaf die dag.

Captain Mac Hout, Captain, Captain.
Captain Mac Hout, Captain, Captain Mac Hout.

Een vrouw met een houten poot ging naar zee.
De allerbeste zeelui gingen met haar mee.
Mary werd beroemd. Haar daden steeds genoemd.
Ze werd op alle zeeën geroemd.

Mary Mac Hout, Mary, Mary.
Mary Mac Hout, Mary, Mary Mac Hout.
Captain Mac Hout, Captain, Captain.
Captain Mac Hout, Captain, Captain Mac Hout.